

प्रिया १५१ तुहला १५२ कामिनी १५३ काम-
रूपा १५४ पुण्डरीका १५५ विष्णुचक्रधरा १५६
पञ्चमा १५७ वृन्दावनखरूपिणी १५८ अयोध्या-
रूपिणी १५९ मायावती १६० जीवन्तवसना
१६१ जगन्नाथखरूपिणी १६२ कृत्तवसना १६३
त्रियामा १६४ जमलाङ्गनी १६५ यामिनी १६६
यशोदा १६७ यादवी १६८ जगती १६९ कृष्ण-
जाया १७० सत्यभामा १७१ सुभद्रिका १७२
लक्ष्मणा १७३ दिगम्बरी १७४ पृथुका १७५
तीक्ष्णा १७६ आचारा १७७ अक्रूरा १७८
जाह्नवी १७९ गण्डकी १८० धीया १८१ जृम्भणी
१८२ मोहनी १८३ विकारा १८४ अक्षरवासिनी
१८५ अंशुका १८६ पत्रिका १८७ पत्रिका
१८८ तुलसी १८९ अतुला १९० जानकी १९१
वन्द्या १९२ कामना १९३ नारसिंही १९४
गिरौशा १९५ साध्वी १९६ कल्याणी १९७
कमला १९८ कान्ता १९९ शान्ता २०० कुला
२०१ वेदमाता २०२ कर्मदा २०३ सन्ध्या २०४
त्रिपुरसुन्दरी २०५ रामेशी २०६ दक्षयज्ञ-
विनाशिनी २०७ अनन्ता २०८ धर्मेश्वरी २०९
चक्रेश्वरी २१० खड्गना २११ विदग्धा २१२
कुजिका २१३ चिन्ता २१४ सुलेखा २१५ चतु-
र्भुजा २१६ राका २१७ प्रज्ञा २१८ ऋद्धिदा
२१९ तापिनी २२० तपा २२१ सुमन्वा २२२
दूती २२३ । इति तस्याः सहस्रनामान्तर्गतः ॥
अथ दुर्गानाम्नी व्युत्पत्तिर्यथा,—
“दुर्गा देवि महाविप्रे भवन्त्ये कुकर्मणि ।
शोके दुःखे च नरके यमदष्टे च जन्मनि ॥
महाभयेऽतिरोगे चाप्याशब्दे हन्तृवाचकः ।
एतान् हन्त्येव या देवी सा दुर्गा परिकीर्तिता ॥”
अपि च ।
“देवनाशार्थवचनो दकारः परिकीर्तितः ।
उकारो विघ्ननाशश्च वाचको वेदसम्मतः ॥
रेफो रोगघ्नवचनो गश्च पापघ्नवाचकः ।
भयघ्नघ्नवचनश्चाकारः परिकीर्तितः ॥
स्त्र्युक्तिश्रवणाद्यस्या एते नशन्ति निश्चितम् ।
ततो दुर्गा हरः शक्तिर्हरिणा परिकीर्तिता ॥
दुर्गाति देववचनोऽप्याकारो नाशवाचकः ।
दुर्गा नाशयति या नित्यं सा दुर्गा वा प्रकीर्तिता ॥
विपत्तिवाचको दुर्गाश्चाकारो नाशवाचकः ।
तं ननाश पुरा तेन बुधैर्दुर्गा प्रकीर्तिता ॥”
अस्याः स्वरूपं यथा, नन्दं प्रति श्रीकृष्णवाक्यम् ।
“आद्या नारायणी शक्तिः स्त्रियवन्तकारिणी ।
करोमि च यथा स्त्रियं यथा ब्रह्मादिदेवताः ॥
यथा जयति विश्वं यथा स्त्रियः प्रजायते ।
यथा विना जगन्नास्ति भया दत्ता शिवाय सा ॥
दद्या निद्रा च चतुर्भुजा अह्ना चमा धृतिः ।
तुष्टिः पुष्टिस्तथा शान्तिर्लज्जाधिदेवता हि सा ॥
वैकुण्ठे सा महासाध्वी गोलोके राधिका सती ।
सर्वे लक्ष्मीश्च क्षीरोदे दक्षकन्या सती च सा ॥
सा दुर्गा मेनकाकन्या देव्यदुर्गतिनाशिनी ।
खगलक्ष्मीश्च दुर्गा सा शक्रादीनां गृहे गृहे ॥

सा बाणी सा च सावित्री विप्राधिष्ठातृदेवता ।
वह्नी सा दाहिका शक्तिः प्रभाशक्तिश्च भास्करे ॥
शोभा शक्तिः पूर्णचन्द्रे जले शक्तिश्च शीतला ।
शस्त्रप्रकृतिशक्तिश्च धारणा च धरासुं सा ॥
ब्राह्मण्यशक्तिर्विप्रेषु देवशक्तिः सुरेषु सा ।
तपस्विनां तपस्या सा गृहिणां गृहदेवता ॥
सुक्तिशक्तिश्च सुक्तानां माया सांसारिकस्य सा ।
गङ्गत्तानां भक्तिशक्तिर्मयि भक्तिप्रदा सदा ॥
तृपाणां राज्यलक्ष्मीश्च बणिजां लभ्यरूपिणी ।
पारे सांसारसिन्धूनां त्रयी दुस्तरतारिणी ॥
सत्सु सदबुद्धिरूपा च मेधाशक्तिस्वरूपिणी ।
आस्थाशक्तिः श्रुतौ श्रावणे दाहशक्तिश्च दाहयु ॥
चक्रादीनां विप्रभक्तिः पतिभक्तिः सतीषु च ।
एवंरूपा च या शक्तिर्मया दत्ता शिवाय सा ॥”
अपि च, शङ्करं प्रति पार्वतीवाक्यम् ।
“वैकुण्ठेऽहं महालक्ष्मीर्गोलोके राधिका स्वयम् ॥
शिवाहं शिवलोकेऽपि ब्रह्मलोके सरस्वती ।
अहं निहत्य देव्याश्च दक्षकन्या सती पुरा ।
तन्निन्द्या पुरा ब्रह्मा सा चाहं शैलकन्यका ।
रक्तबीजस्य युद्धे च काली च सर्त्ममेदतः ॥
सावित्री वेदमाताहं सीता जनककन्यका ।
रुक्मिणी द्वारवत्याश्च भारते भौशककन्यका ॥
सुदान्दः प्रापतो देवात् वृषभासुसुताधुना ॥
धर्मपत्नी च कृष्णस्य पुण्ये वृन्दावने वने ॥”
अपरश्च, कृष्णं प्रति पार्वतीवाक्यम् ।
“एकाहं राधिकारूपा गोलोके रासमखले ।
रासशून्यश्च गोलोके परिपूर्णं कुरु प्रभो ! ॥
परिपूर्णतमाहश्च तव वक्षःस्थलस्थिता ।
तवाज्ञया महालक्ष्मीरहं वैकुण्ठवासिनी ।
सरस्वती च तत्रैव वामपार्श्वे हरेरपि ॥
तवाहं मनसा जाता सिन्धुकन्या तवाज्ञया ।
सावित्री वेदमाताहं कलया विधिसन्निधौ ॥
तेजःसु सर्वदेवानां पुरा सत्ये तवाज्ञया ।
अधिष्ठानं कृतं तत्र धृतं दिशं शरीरकम् ॥
शुम्भाद्यश्च देव्याश्च निहताश्चालीलया ।
दुर्गे निहत्य दुर्गाहं त्रिपुरा त्रिपुरे वधे ॥
निहत्य रक्तबीजश्च रक्तबीजविनाशिनी ।
तवाज्ञया दक्षकन्या सती सत्यखरूपिणी ॥
योगेन ब्रह्मा देहश्च शैलजाहं तवाज्ञया ।
त्वया दत्ता शङ्कराय गोलोके रासमखले ॥
विष्णुभक्तिरहं तेन विष्णुमाया च वैष्णवी ।
नारायणस्य मायाहं तेन नारायणी स्मृता ॥
कृष्णप्राणाधिकाहश्च प्राणाधिष्ठातृदेवता ।
महद्विष्णोश्च रामे स्त्रिये जननी राधिका स्वयम् ॥
तवाज्ञया पञ्चधाहं पञ्चप्रकृतिरूपिणी ।
कलाकलांश्रयाहश्च देवपत्नी गृहे गृहे ॥”
अथ तस्याः पूजाप्रकाशः ।
“प्रथमे पूजिता सा च कृष्णेन परमात्मना ।
वृन्दावने च स्त्रियादौ गोलोके रासमखले ॥
मधुकूटभभीतेन ब्रह्मणा सा द्वितीयतः ।
त्रिपुरप्रेषितेनैव तृतीये त्रिपुरारिणा ॥
भ्रष्टश्रिया महेन्द्रेण प्रापादुर्व्याससः पुरा ।

चतुर्थे पूजिता देवी भक्ता भगवती सदा ॥
तदा सुनीनेः सिद्धेन्द्रेदेवैश्च मनुमानवैः ।
पूजिता सर्वविश्वेषु बभूवुः सर्वतः सदा ॥
तेजःसु सर्वदेवानामाविर्भूता पुरा सुने ! ।
सर्वे देवा ददुस्तस्यै शस्त्राणि भूषणानि च ॥
दुर्गाद्यश्च देव्याश्च निहता दुर्गाया तया ।
दत्तं स्वाराज्यं देवेश्यो वरश्च यदभीष्टितम् ॥
कालान्तरे पूजिता सा सुरयेन महात्मना ।
राजा मेघसशिष्येण श्लथ्मयाश्च सरित्पटे ॥
मेघादिभिश्च महिषैः कृष्णसारैश्च गण्डकैः ।
कृष्णैर्मौनेश्च कुष्णाक्षैः पत्निभिर्वलिभिर्मुने ॥
वेदोक्तानि च दत्त्वे वसुपचाराणि षोडश ।
धृत्वा च कवचं ध्यात्वा संपूज्य च विधानतः ॥
राजा कृत्वा परीहारं वरं प्राप यथेष्टितम् ।
सुक्तिं सम्प्राप वैश्वस्य संपूज्य च सरित्पटे ॥
तुष्टाव राजा वैश्वस्य साशुनेवः पुटाङ्गलिः ।
विससर्ज श्लथ्मयोन्तां गभीरे निर्मले जले ॥
श्लथ्मयो लथ्मयो दृष्ट्वा जलधौतां भ्रातृभिः ।
रुरोद तत्र वैश्वस्य ततः स्थानान्तरं ययौ ॥
ब्रह्मा देहश्च वैश्वस्य पुष्करे दुष्करं तपः ।
कृत्वा जगाम गोलोकं दुर्गादेवीवरेण च ॥
राजा ययौ खराज्यश्च पूज्यो निष्कण्टकं वली ।
भोगश्च बुभुजे भूपः पटिवर्षसहस्रकम् ॥
भार्यां स्ववालं सन्धस्य पुत्रे स कालयोगतः ।
मरुत्संभूव सावर्णिस्तप्ता च पुष्करे तपः ॥
इत्येवं कथितं वत्स ! समासेन यथागमम् ।
दुर्गाख्यानं सुनिश्चये ! किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥”
इति ब्रह्मवैवर्तपुराणम् ॥
अथ दुर्गापूजाविधिः ।
“शरत्काले महापूजा क्रियते या च वार्षिकी ।
शारदीया महापूजा चतुःकर्ममयी शुभा ॥
तां तिथित्रयमासाद्य कुर्व्याद्ब्रह्मा विधानतः ॥
चतुःकर्ममयी स्वपनपूजनबलिदानहोमरूपा सा
च प्रतिवर्षं कर्तव्या ।
‘द्विष्टरीरे चरे चैव लभे केन्द्रगते रवौ ।
वर्षे वर्षे विघातव्यं स्वपनश्च विसर्जनम् ॥
यो मोहादधवालस्यादेवीं दुर्गां महोत्सवे ।
न पूजयति दम्भाद्वा द्वेषाद्वाप्यथ भैरव ! ॥
कुड्वा भगवती तस्य कामानिष्टान् निहन्ति वै ॥’
वीष्णा अकरणे प्रत्यवायशुक्तेश्च सा पूजा निव्या
विधिसमभिया हतफलश्रुतेः काम्या च ।
यथा,—
‘ल्लैवं परमामा पुनिर्वृतिं चिद्विचौकसः ।
एवमन्यैरपि सदा देयाः कार्यं प्रपूजनम् ॥
विभूतिमतुलां लब्धुं चतुर्वर्गप्रदायकम् ।
काम्यतया पूजने कृते प्रसङ्गात्त्रिधापूजासिद्धिः ।
तत्तद्गचनान् कृत्वा नवव्यादिप्रतिपदादिविष्ठादि-
सप्तम्यादिमहाष्टम्यादिकेवलमहाष्टमीकेवलमहा-
नवमीपूजाः कल्पा उन्नेयाः । तदनन्तर-
मशौचमपि न प्रतिबन्धकम् ॥” सा पूजा
त्रिविधा । यथा,—
‘शारदी चण्डिकापूजा त्रिविधा परिगीयते ।